

ساختار کتاب

کتاب شب امتحان عربی، زبان قرآن (۳) دوازدهم انسانی از ۴ قسمت اصلی به صورت زیر تشکیل شده است:

(۱) **آزمون‌های نوبت اول:** آزمون‌های شماره ۱ تا ۴ این کتاب مربوط به مباحث نوبت اول است که خودش به دو قسمت تقسیم می‌شود:

الف) آزمون‌های طبقه‌بندی‌شده: آزمون‌های شماره ۱ و ۲ را درس به درس طبقه‌بندی کرده‌ایم؛ بنابراین شما به راحتی می‌توانید پس از خواندن هر درس از درس‌نامه، تعدادی سؤال را بررسی کنید. حواستان باشد این آزمون‌ها، ۲۰ نمره‌ای و مثل یک آزمون کامل هستند. در کنار سؤال‌های این آزمون‌ها نکات مشاوره‌ای نوشته‌ایم. این نکات به شما در درس‌خواندن قبل از امتحان و پاسخگویی به آزمون در زمان امتحان کمک می‌کند.

ب) آزمون‌های طبقه‌بندی‌نشده: آزمون‌های شماره ۳ و ۴ را طبقه‌بندی نکرده‌ایم تا دو آزمون نوبت اول مشابه آزمونی را که معلمان از شما خواهد گرفت، ببینید.

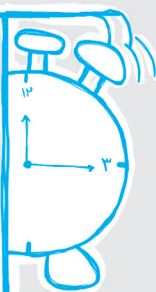
(۲) **آزمون‌های نوبت دوم:** آزمون‌های شماره ۵ تا ۱۲ امتحان‌های نهایی برگزار شده در سال‌های ۹۸، ۹۹، ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ هستند. این قسمت هم، خودش به ۲ بخش تقسیم می‌شود:

الف) آزمون‌های طبقه‌بندی‌شده: آزمون‌های شماره ۵ تا ۸ آزمون‌های نهایی خرداد ۹۸، خرداد و شهریور ۹۹ و دی ۱۴۰۰ هستند که طبقه‌بندی کرده‌ایم. با این کار باز هم می‌توانید پس از خواندن هر فصل تعدادی سؤال مرتبط را پاسخ دهید. هر کدام از این آزمون‌ها هم، ۲۰ نمره دارند؛ در واقع در این بخش، شما ۴ آزمون کامل را می‌بینید. این آزمون‌ها هم نکات مشاوره‌ای دارند.

ب) آزمون‌های طبقه‌بندی‌نشده: آزمون‌های شماره ۹ تا ۱۲ را طبقه‌بندی نکرده‌ایم؛ پس، در این بخش با ۴ آزمون نوبت دوم، مشابه آزمون پایان سال مواجه خواهید شد. این آزمون‌ها به ترتیب امتحان‌های نهایی خرداد ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ و شهریور ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ هستند.

(۳) **پاسخ‌نامه تشریحی آزمون‌ها:** در پاسخ تشریحی آزمون‌ها تمام آن‌چه را که شما باید در امتحان بنویسید تا نمره کامل کسب کنید، برایتان نوشته‌ایم.

(۴) **درس‌نامه کامل شب امتحانی:** در این قسمت تمام آن‌چه را که شما برای گرفتن نمره عالی در امتحان عربی، زبان قرآن (۳) نیاز دارید، تنها در ۱۱ صفحه آورده‌ایم، بخوانید و لذتش را ببرید!



بازمبندی درس عربی، زبان قرآن (۳) انسانی

نوبت دوم شهریور و دی	نوبت اول	مهارت‌های زبانی
۲	۲	واژه‌شناسی
۹	۹	ترجمه به فارسی
۷	۷	شناخت و کاربرد قواعد
۲	۲	درک و فهم
۲۰	۲۰	جمع

فهرست

صفحه نوبت	صفحه آزمون	صفحه پاسخ‌نامه
۳۲	۳	۳۲
۳۳	۵	۳۳
۳۴	۷	۳۴
۳۵	۹	۳۵
۳۶	۱۱	۳۶
۳۷	۱۴	۳۷
۳۹	۱۷	۳۹
۴۱	۲۱	۴۱
۴۲	۲۴	۴۲
۴۳	۲۶	۴۳
۴۴	۲۸	۴۴
۴۶	۳۰	۴۶
۴۷		۴۷

درس‌نامه توپ برای شب امتحان

شماره	kheilisabz.com	زمان آزمون: ۹۰ دقیقه	رشته: ادبیات و علوم انسانی	عربی، زبان قرآن (۳)
ردیف	آزمون شماره ۱			
نوبت اول پایه دوازدهم	درس اول			
۰/۵	<p>۱ ترجم الکلیمات الّتی تحتها خطّ. الف) فَمَنْ يَعْلَمُ وَلَا تَطْلُبُ بِهِ بَدَلًا. ب) بَلْ تَرَاهُمْ خَلِقُوا مِنْ طِينَةٍ هَلْ سِوَى لَحْمٍ وَعَظْمٍ وَعَصَبٍ</p>			
۰/۲۵	<p>۲ اُكْتُبْ جَمْعَ الْكَلِمَةِ الَّتِي تَحْتَهَا حَطٌّ. أ تَزْعَمُ أَنَّكَ جِرْمٌ صَغِيرٌ وَ فِيكَ انْطَوَى الْعَالَمُ الْأَكْبَرُ</p>			
۰/۵	<p>۳ اِنتَخِبِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ. الف) ﴿... وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا...﴾ ۱) سخنشان تو را غمگین نمی کند؛ زیرا همه ارجمندی را خدا دارد. ۲) گفتارشان تو را نباید اندوهگین کند؛ زیرا ارجمندی همه برای خداست. ب) ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بِنَاءٌ مَرصُوصٌ﴾ ۱) همانا خداوند کسانی را که در راهش گروهی می جنگند دوست می دارد، گویا آن‌ها ساختمانی استوار هستند. ۲) قطعاً خداوند هر کسی را که در مسیرش گروهی جنگ کرده است دوست می دارد، انکار آن‌ها ساختمان استوار هستند.</p>			
۰/۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۵ ۱	<p>۴ تَرْجِمْ هَذِهِ الْجُمْلَ: الف) ﴿... لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ...﴾ ب) ﴿إِنَّا جَعَلْنَا قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ج) ﴿... رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ...﴾ د) لَا تَجْتَمِعْ خَصَلَتَانِ فِي الْمُؤْمِنِ: الْبُهْلُ وَالْكَذِبُ ه) ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ و) لَيْتَ فَضَّلَ الرَّبِيعَ طَوِيلٌ فِي بَلَدِنَا! لِأَنَّ الرَّبِيعَ قَصِيرٌ هُنَا.</p>			
۱	<p>۵ عَيِّنِ اسْمَ الْفَاعِلِ وَ اسْمَ الْمُفْعُولِ وَ اسْمَ الْمُبَالِغَةِ. الف) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ب) يَا رِزَاقُ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ.</p>			
۰/۵	<p>۶ عَيِّنِ الْجُمْلَةَ الصَّحِيحَةَ وَ غَيِّرِ الصَّحِيحَةَ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ وَ الْوَاقِعِ. x ✓ الف) التَّفَاخُرُ بِالنَّسَبِ مَحْمُودٌ..... ب) طَالِبُ الْعِلْمِ بَيْنَ الْجَهَالِ يُشْبِهُ الْمَيِّتَ.....</p>			
	درس دوم			
۰/۲۵	<p>۷ اُكْتُبْ مُفْرَدَ الْكَلِمَةِ الَّتِي تَحْتَهَا حَطٌّ. إِنْفَجَرَتِ الْأَرْضُ فِي تِلْكَ الْقَنَاةِ بِمِقْدَارٍ مِنَ الدِّينَامِيَتِ بَلَّغَ خَمْسَةَ أَطْنَانٍ.</p>			
۱/۵	<p>۸ كَمِّلِ الْفَرَاغَاتِ فِي التَّرْجَمَةِ الْفَارَسِيَّةِ. الف) يَسْتَفِيدُ الْمُهَنْدِسُونَ مِنَ الدِّينَامِيَتِ لِحَفْرِ الْأَنْفَاقِ وَ شَقِّ الْقَنْوَاتِ وَ إِنْشَاءِ الطُّرُقِ. مهندسان از دینامیت برای کندن و کانال‌ها و راه‌ها استفاده می کنند. ب) نَعُودٌ بِاللَّهِ مِنَ سُبَاتِ الْعَقْلِ وَ قُبْحِ الزَّلِيلِ وَ بِهِ نُسْتَعِينُ. از خرد و زشتی به خدا پناه می بریم و از او</p>			
۱ ۱ ۰/۷۵	<p>۹ تَرْجِمْ هَذِهِ الْجُمْلَ. الف) مَنْ أَدْنَبَ وَ هُوَ يَضْحَكُ، دَخَلَ النَّارَ وَ هُوَ يَبْكِي. ب) عَمِلَ الْفَرْدُ عَلَى تَطْوِيرِ تِلْكَ الْمَادَّةِ مُجَدِّدًا. ج) ﴿... إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾</p>			

شماره	kheilisabz.com	زمان آزمون: ۹۰ دقیقه	رشته: ادبیات و علوم انسانی	عربی، زبان قرآن (۳)
نمره	آزمون شماره ۱			ردیف
۰/۷۵	<p>نوبت اول پایه دوازدهم</p> <p>من اگر های شما باشم از نقش (المقل الإعرابی) شروع می‌کنم.</p> <p>عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ وَ الْمَحَلِّ الإِعْرَابِيِّ لِمَا أُشِيرَ إِلَيْهِ بِحَطِّ. ﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً﴾ الف) الْمُطْمَئِنَّةُ: <input type="checkbox"/> (۱) اسم - مؤنث - معرفه - مفرد/ صفت <input type="checkbox"/> (۲) اسم - مفرد - معرفه/ مضاف إليه ب) ارْجِعِي: <input type="checkbox"/> (۱) فعل ماضى - ثلاثى مزيد - سوم شخص مؤنث/ فاعل آن «أنتِ» <input type="checkbox"/> (۲) فعل امر - دوم شخص - مفرد - ثلاثى مجرّد/ فاعل آن «ي» ج) رَاضِيَةً: <input type="checkbox"/> (۱) اسم - نكرة - مذکر - مفرد/ مفعول <input type="checkbox"/> (۲) مفرد - مؤنث - نكرة/ حال</p>			۱۰
۰/۵	<p>با دقت به کلمه اول عبارات، می‌تونی واژه مناسب رو هرس بزنی.</p> <p>صَغَ فِي الْمَرْبَعِ الْعَدَّةَ الْمُنَاسِبَ «كَلِمَةً وَاحِدَةً زَائِدَةً».</p> <p>۱) أَلطِين <input type="checkbox"/> الف) حَسْرَةً تَأْكُلُ الْمَحَاصِيلَ الزَّرَاعِيَّةَ وَ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَقْفِرَ مِثْرًا وَاحِدًا. <input type="checkbox"/> ب) تُرَابٌ مُخْتَلِطٌ بِأَلْمَاءٍ، وَ قَدْ يُسَمَّى بِذَلِكَ وَ إِنْ زَالَتْ عَنْهُ الرُّطُوبَةُ. ۲) جِزَاءُ الْأَمَانِ ۳) الْجِرَادَةُ</p>			۱۱
۱/۷۵	<p>به حرکات و جایگاه هر نقش در جمله توجه کنید.</p> <p>مَيَّزَ فِي الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ: ۱) المفعول المطلق و نوعه <input type="checkbox"/> (۲) المضاف إليه <input type="checkbox"/> (۳) الحال ۴) المستثنى <input type="checkbox"/> (۵) اسم الحرف المشبهة بالفعل إذا أَرَدْتُمْ أَنْ تَنْجَحُوا فِي عَمَلِكُمْ فَقوموا بِهِ مَتَوَكِّلِينَ. ﴿وَ أَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ يَتَنَامُ هَذَا السَّمَكُ نَوْمًا عَميقًا أَكْثَرَ مِنْ سَنَةٍ. كُلُّ شَيْءٍ يَنْقُصُ بِالْإِنْفَاقِ إِلَّا الْعِلْمَ.</p>			۱۲
درس سوم				
۰/۵	<p>اگر متضاد و مترادف‌ها رو فقط نیستی، ترجمه کن تا جواب رو به دست بیاری.</p> <p>اَلْقَسِيْلَةُ - رَاحٌ - رَجَا - الْقَرْسُ - جَاءَ - الْقَرْيَسَةُ الف) = ب) ≠</p>			۱۳
۰/۲۵	<p>کلمات هماهنگ، در یک ویژگی با هم یکسان هستند.</p> <p>الْيَافِعِ <input type="checkbox"/> الطُّفْلِ <input type="checkbox"/> الْمُعَزَّزِ <input type="checkbox"/> الشَّيْخِ <input type="checkbox"/></p>			۱۴
۰/۷۵	<p>ترجم هاتین الجملتين.</p> <p>الف) يا صديقي، لا تقل كلاماً إلا الحقّ أبداً. ب) ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَقِي حُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ...﴾</p>			۱۵
۱	<p>خبرها رسول الله بين الإقامة معه معرزة أو العودة إلى قومها. فوستاده خدا او را میان همراه او یا به سوی قومش</p>			۱۶
ترکیبی				
۱	<p>عَيْنَ الْكَلِمَةِ الصَّحِيحَةِ لِلْعِبَارَاتِ: (دَوْبٌ - طَنْ - أَعْتَقَ - فَظٌ - رِءَاءٌ) ۱) جَعَلَهُ حُرًّا وَ أَخْرَجَهُ مِنَ الْعُبُودِيَّةِ: ۲) الَّذِي يَسْعَى فِي إِنْجَازِ عَمَلِهِ، وَ لَا يَشْعُرُ بِالتَّعَبِ: ۳) قِطْعَةٌ مِنَ قِمَاشٍ يَلْبَسُ فَوْقَ الْمَلَابِسِ، كَالْعِبَاءَةِ: ۴) وَزَنٌ يُعَادِلُ أَلْفَ كِيلُو غَرَامٍ:</p>			۱۷
۱	<p>ترجم الأفعال التي تحتها خطّ.</p> <p>الف) لِنَعْرِسِ أَشْجَارًا لِكَيْ يَأْكُلَ مِنْ ثَمَرِهَا الْآخَرُونَ. ب) عِنْدَمَا دَخَلَ عَلِيٌّ ﷺ فِي الْمَسْجِدِ أَجْلَسَهُ النَّبِيُّ ﷺ عِنْدَهُ. ج) كُلُّ وَعَاءٍ يَضِيقُ بِمَا جُعِلَ فِيهِ إِلَّا وَعَاءَ الْعِلْمِ؛ فَإِنَّهُ يَتَسَّخَّرُ.</p>			۱۸
۲۰	جمع نمرات			موفق باشید

شماره	kheilisabz.com	زمان آزمون: ۹۰ دقیقه	رشته: ادبیات و علوم انسانی	عربی، زبان قرآن (۳)
نمره	آزمون شماره ۹			ردیف
۱	نوبت دوم پایه دوازدهم - نهایی خرداد ۱۴۰۰			
۰/۵	<p>ب) واصل الْفِرْدُ عَمَلَهُ دَوْبًا:</p> <p>د) إِنَّكَ تَعَدَّيْتُ عَلَى نِظَامِ الطَّبِيعَةِ:</p>			<p>۱ ترجم الكلمات التي تحتها خط:</p> <p>الف) خَلِقُوا مِنْ نُحَايِينَ:</p> <p>ج) ثُمَّ رَاحَ نَحْوَ وَالِدِهِ:</p>
۰/۵	<p>المزارع - أذءاء - راقب - أفلأح - إطلع - الصأحه</p> <p>الف) = (ب) ≠</p>			<p>۲ عَيْنِ الْمُتَضَادِّ وَ الْمُتَرَادَفِ:</p>
۰/۵	<p>الْفُضْلُ <input type="checkbox"/> الْأَلْفُ <input type="checkbox"/> الْجِدْعُ <input type="checkbox"/> الْأَعْصَنُ <input type="checkbox"/></p>			<p>۳ الف) عَيَّنِ الْكَلِمَةَ الْغَرِيبَةَ فِي الْمَعْنَى:</p> <p>الف) أَلْفُشَرٍ <input type="checkbox"/></p> <p>ب) أَكْتُبُ مَفْرَدَ الْكَلِمَةِ: «هَذِهِ الْمَطَاعِمُ فِي الْمَدِينَةِ كَثِيرَةٌ»:</p>
۰/۷۵ ۰/۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۵ ۰/۵ ۰/۵ ۰/۵ ۰/۵	<p>۴ ترجم العبارات إلى الفارسية:</p> <p>الف) ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَ تَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾</p> <p>ب) ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾</p> <p>ج) وَ قَدَّرُ كُلَّ أَمْرٍ مَا كَانَ يُحْسِنُهُ وَ لِلرَّجَالِ عَلَى الْأَفْعَالِ أَسْمَاءُ.</p> <p>د) شَعَرَ نُوْبِلَ بِالذَّنْبِ وَ بِحَبِيبَةِ الْأَمْلِ مِنْ هَذَا الْعُنْوَانِ وَ بَقِيَ حَزِينًا.</p> <p>ه) أَعْتَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الشَّيْمَاءَ وَ أَرْسَلَهَا إِلَى قَوْمِهَا بِإِعْزَازٍ.</p> <p>و) مَا شَاهَدَ أَنْوِشِرُونَ فِي الطَّرِيقِ إِلَّا عَجُوزًا يَغْرُسُ فَسِيلَةَ جُوزٍ.</p> <p>ز) قَدْ اسْتَفَادَ الْإِنْسَانُ مِنَ الدِّيْنَامِيْتِ وَ سَهَّلَ أَعْمَالَهُ الصَّعْبَةَ فِي حَفْرِ الْأَنْفَاقِ.</p> <p>ح) هَجَمَتِ الْبُومَاتُ عَلَى الْأَفْرَاحِ هُجُومًا.</p> <p>ط) يُجَادُّ النَّفَايَاتِ الصَّنَاعِيَّةَ مِنْ مُهَدَّدَاتِ نِظَامِ الطَّبِيعَةِ.</p> <p>ي) يَا إِلَهِي! وَ إِثْمَالُ الدُّنْيَا سَلَامًا شَامِلًا كُلَّ الْجِهَاتِ.</p> <p>ك) دَوَّأْتُكَ فَبِكَ وَ مَا تُبْصِرُ.</p> <p>ل) رَاقِبِ الْحَبِيبِ الْمَزْرَعَةَ مُرَاقِبَةً شَدِيدَةً.</p>			<p>۴ ترجم العبارات إلى الفارسية:</p> <p>الف) ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَ تَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾</p> <p>ب) ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾</p> <p>ج) وَ قَدَّرُ كُلَّ أَمْرٍ مَا كَانَ يُحْسِنُهُ وَ لِلرَّجَالِ عَلَى الْأَفْعَالِ أَسْمَاءُ.</p> <p>د) شَعَرَ نُوْبِلَ بِالذَّنْبِ وَ بِحَبِيبَةِ الْأَمْلِ مِنْ هَذَا الْعُنْوَانِ وَ بَقِيَ حَزِينًا.</p> <p>ه) أَعْتَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الشَّيْمَاءَ وَ أَرْسَلَهَا إِلَى قَوْمِهَا بِإِعْزَازٍ.</p> <p>و) مَا شَاهَدَ أَنْوِشِرُونَ فِي الطَّرِيقِ إِلَّا عَجُوزًا يَغْرُسُ فَسِيلَةَ جُوزٍ.</p> <p>ز) قَدْ اسْتَفَادَ الْإِنْسَانُ مِنَ الدِّيْنَامِيْتِ وَ سَهَّلَ أَعْمَالَهُ الصَّعْبَةَ فِي حَفْرِ الْأَنْفَاقِ.</p> <p>ح) هَجَمَتِ الْبُومَاتُ عَلَى الْأَفْرَاحِ هُجُومًا.</p> <p>ط) يُجَادُّ النَّفَايَاتِ الصَّنَاعِيَّةَ مِنْ مُهَدَّدَاتِ نِظَامِ الطَّبِيعَةِ.</p> <p>ي) يَا إِلَهِي! وَ إِثْمَالُ الدُّنْيَا سَلَامًا شَامِلًا كُلَّ الْجِهَاتِ.</p> <p>ك) دَوَّأْتُكَ فَبِكَ وَ مَا تُبْصِرُ.</p> <p>ل) رَاقِبِ الْحَبِيبِ الْمَزْرَعَةَ مُرَاقِبَةً شَدِيدَةً.</p>
۱	<p>۵ عَيَّنْ نَوْعَ الْكَلِمَاتِ: (۱) إِسْمُ الْفَاعِلِ (۲) إِسْمُ الْمَفْعُولِ (۳) اِسْمُ التَّفْضِيلِ (۴) إِسْمُ الْمُبَالَغَةِ</p> <p>«يَا عَفَّارَ الذُّنُوبِ! يَوْمَ الْعَدْلِ عَلَى الظَّالِمِ أَشَدُّ مِنْ يَوْمِ الْجُورِ عَلَى الْمَظْلُومِ»</p>			<p>۵ عَيَّنْ نَوْعَ الْكَلِمَاتِ: (۱) إِسْمُ الْفَاعِلِ (۲) إِسْمُ الْمَفْعُولِ (۳) اِسْمُ التَّفْضِيلِ (۴) إِسْمُ الْمُبَالَغَةِ</p> <p>«يَا عَفَّارَ الذُّنُوبِ! يَوْمَ الْعَدْلِ عَلَى الظَّالِمِ أَشَدُّ مِنْ يَوْمِ الْجُورِ عَلَى الْمَظْلُومِ»</p>
۰/۵	<p>۶ اِنْتِخَبِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيْحَةَ:</p> <p>الف) أَشَاهِدُ قَاسِمًا وَ هُوَ جَالِسٌ بَيْنَ الشَّجَرَتَيْنِ:</p> <p>(۱) <input type="checkbox"/> قاسم را دیدم، در حالی که میان دو درخت نشسته بود.</p> <p>(۲) <input type="checkbox"/> قاسم را می بینم، در حالی که میان دو درخت نشسته است.</p> <p>ب) تَجْتَهُدُ الْأُمُّ لِتَرْبِيَّةِ أَوْلَادِهَا اجْتِهَادًا بِالْغَا:</p> <p>(۱) <input type="checkbox"/> مادر برای تربیت فرزندش تلاش می کند.</p> <p>(۲) <input type="checkbox"/> مادر برای تربیت فرزندانش بسیار تلاش می کند.</p>			<p>۶ اِنْتِخَبِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيْحَةَ:</p> <p>الف) أَشَاهِدُ قَاسِمًا وَ هُوَ جَالِسٌ بَيْنَ الشَّجَرَتَيْنِ:</p> <p>(۱) <input type="checkbox"/> قاسم را دیدم، در حالی که میان دو درخت نشسته بود.</p> <p>(۲) <input type="checkbox"/> قاسم را می بینم، در حالی که میان دو درخت نشسته است.</p> <p>ب) تَجْتَهُدُ الْأُمُّ لِتَرْبِيَّةِ أَوْلَادِهَا اجْتِهَادًا بِالْغَا:</p> <p>(۱) <input type="checkbox"/> مادر برای تربیت فرزندش تلاش می کند.</p> <p>(۲) <input type="checkbox"/> مادر برای تربیت فرزندانش بسیار تلاش می کند.</p>
۰/۵	<p>۷ عَيَّنِ الصَّحِيْحَ:</p> <p>الف) خَصَلْتَانِ فِي مُؤْمِنٍ: الْبُخْلُ وَ الْكُدْبُ. (<input type="checkbox"/> لَا يَجْتَمِعُ - <input type="checkbox"/> لَا تَجْتَمِعَانِ - <input type="checkbox"/> لَا تَجْتَمِعُ)</p> <p>ب) الْآلَاعِبُونَ الْإِيرَانِيُّونَ مِنَ الْمَسَابِقَةِ مُبْتَسِمِينَ. (<input type="checkbox"/> رَجَعُوا - <input type="checkbox"/> رَجَعَ - <input type="checkbox"/> رَجَعْتُمْ)</p>			<p>۷ عَيَّنِ الصَّحِيْحَ:</p> <p>الف) خَصَلْتَانِ فِي مُؤْمِنٍ: الْبُخْلُ وَ الْكُدْبُ. (<input type="checkbox"/> لَا يَجْتَمِعُ - <input type="checkbox"/> لَا تَجْتَمِعَانِ - <input type="checkbox"/> لَا تَجْتَمِعُ)</p> <p>ب) الْآلَاعِبُونَ الْإِيرَانِيُّونَ مِنَ الْمَسَابِقَةِ مُبْتَسِمِينَ. (<input type="checkbox"/> رَجَعُوا - <input type="checkbox"/> رَجَعَ - <input type="checkbox"/> رَجَعْتُمْ)</p>
۱	<p>۸ كَمَّلِ الْفَرَاغَ بِالتَّرْجَمَةِ الصَّحِيْحَةِ:</p> <p>الف) الْمَغُولُ اسْتَطَاعُوا أَنْ يَهْجُمُوا عَلَى الصِّينِ.</p> <p>مغول ها به چین</p> <p>ب) بَلَّ تَرَاهِمَ خَلِقُوا مِنْ طِينَةٍ هَلْ سِوَى لَحْمٍ وَ عَظْمٍ وَ عَصَبٍ؟</p> <p>بلکه آنان را می بینی از گلی آیا به جز گوشت و و پی اند؟</p>			<p>۸ كَمَّلِ الْفَرَاغَ بِالتَّرْجَمَةِ الصَّحِيْحَةِ:</p> <p>الف) الْمَغُولُ اسْتَطَاعُوا أَنْ يَهْجُمُوا عَلَى الصِّينِ.</p> <p>مغول ها به چین</p> <p>ب) بَلَّ تَرَاهِمَ خَلِقُوا مِنْ طِينَةٍ هَلْ سِوَى لَحْمٍ وَ عَظْمٍ وَ عَصَبٍ؟</p> <p>بلکه آنان را می بینی از گلی آیا به جز گوشت و و پی اند؟</p>

كشور	kheilisabz.com	زمان آزمون: ٩٠ دقيقه	رشته: ادبيات و علوم انسانی	عربی، زبان قرآن (٣)
نمبره	نوبت دوم پایه دوازدهم - نهایی خرداد ١٤٠٠	آزمون شماره ٩		
١/٧٥	٩ عَيْنِ الْمَخَلِّ الإِغْرَابِيِّ لِمَا تَحْتَهُ خَطٌّ: الف) ﴿يَا عِبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ﴾ ب) هَذَا السَّمَكُ يَخْرُجُ مِنَ الْغُلَافِ خُرُوجًا عَجِيبًا. ج) لَا شَيْءَ أَحْسَنُ مِنَ الْغَفْوِ عِنْدَ الْقُدْرَةِ.			
٠/٢٥	١٠ مَيِّزُ أَسْلُوبِ الْحَصْرِ: ١) ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ ٢) ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ﴾			
١/٥	١١ تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ: الف) قَاتِلٌ: جنگيد (١) لَا يُقَاتِلُ صَدِيقَهُ: ب) أَرْسَلٌ: فرستاد (١) كَانَ قَدْ أَرْسَلَ الطَّعَامَ إِلَيَّ: (٢) لَمْ تُرْسِلْهُمْ إِلَّا مُبَشِّرِينَ: (٣) قَاتِلُ الْأَعْدَاءِ: (٢) لَنْ تُقَاتِلُوا الْأَصْدِقَاءَ: (٢) لَا تُرْسِلْ هَذِهِ الرَّسَالَةَ: (٣) قَاتِلُ الْأَعْدَاءِ: (٣) لَمْ تُرْسِلْهُمْ إِلَّا مُبَشِّرِينَ:			
١/٥	١٢ مَيِّزُ فِي الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ: (١) الْمُسْتَثْنَى وَالْمُسْتَثْنَى مِنْهُ ﴿رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ يَطِيرُ الطَّائِرُ طَيْرَانًا سَرِيعًا. إِسْتَعْلَى الْفَلَاحُونَ فِي الْمَرْزَعَةِ نَشِيطِينَ إِلَّا مَنْصُورًا.			
١	١٣ عَيْنِ الْكَلِمَةِ الصَّحِيحَةِ لِلْعِبَارَاتِ: «الْعَجُوزُ / الدَّوْبُ / البَسْمَةُ / الْعَوْدَةُ / الْفَأْرَةُ / الْمَوْلِمُ» الف) ضَجِكَ خَفِيفٌ بِلا صَوْتٍ. ب) حَيَوَانٌ صَغِيرٌ يَعِيشُ تَحْتَ الْأَرْضِ يَنْقُلُ دَاءَ الطَّاعُونَ. ج) الرَّجُلُ أَوْ الْمَرْأَةُ الْكَبِيرَةُ فِي السَّنِّ. د) الَّذِي يَسْعَى فِي إِنْجَازِ عَمَلِهِ وَلَا يَشْعُرُ بِالتَّعَبِ.			
٠/٥	١٤ عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ: لَا تُطْعِمُوا الْمَسَاكِينَ مِمَّا لَا تَأْكُلُونَ. الف) لَا تُطْعِمُوا: ١) فعل نهي، جمع مذكّر مخاطب، ثلاثي مزيد، معلوم، مُعْرَبٌ / فعلٌ و الجملة فعلية ٢) فعل نهي، مفرد مذكّر مخاطب، ثلاثي مجرد، معلوم، مبني / فعلٌ و فاعل ب) المساكين: ١) اسم، جمع تكسير، اسم فاعل، نكرة، مبني / فاعلٌ و مرفوع ٢) اسم، جمع تكسير و مفردة «مسكين»، مُعْرَفٌ بِأَلْ / مفعولٌ و منصوب			
١	١٥ إقرأ النصوص ثمّ أجب عن الأسئلة التالية: «يَتِمُّ التَّوَازُنُ فِي الطَّبِيعَةِ مِنْ خِلالِ وَجُودِ رِوَابِطٍ مُتَدَاخِلَةٍ بَيْنَ الْكَائِنَاتِ الْحَيَّةِ وَ بَيْتِيهَا، وَ لَكِنْ ظَلَمَ الْإِنْسَانُ الطَّبِيعَةَ وَ تَدَخَّلَ فِي أُمُورِ الطَّبِيعَةِ يُؤَدِّي إِلَى اخْتِلَالِ هَذَا التَّوَازُنِ.» «بَنَى الْفَرْدُ مَوْسَسَةً لِمَنْحِ الْجَوَائِزِ الشَّهِيرَةِ وَ مَنَحَ ثَرْوَتَهُ لِشِرَاءِ الْجَوَائِزِ الدَّهَبِيَّةِ.» الف) مِمَّ يَتِمُّ التَّوَازُنُ فِي الطَّبِيعَةِ؟ ب) إِلَى مَا يُؤَدِّي تَدَخُّلُ الْإِنْسَانِ فِي أُمُورِ الطَّبِيعَةِ؟ ج) لِمَاذَا بَنَى الْفَرْدُ مَوْسَسَةً؟ د) مَا مَنَحَ الْفَرْدُ لِشِرَاءِ الْجَوَائِزِ الدَّهَبِيَّةِ؟			
٢٠	جمع نمرات	موفق باشيد		

پاسخ‌نامه تشریحی

آزمون شماره ۱ (نوبت اول)

- ۱- الف) پس به کمک دانشی رستگار شو و برای آن جایگزینی نخواه. بلکه آن‌ها را می‌بینی که از گلی آفریده شده‌اند / آیا به جز گوشت و استخوان و پی هستند؟
- ۲- آیا می‌پنداری تو چیز کوچکی هستی / حال آن که جهان بزرگ‌تر در تو به هم پیچیده شده است.
- چژم ← جمع (پیکرها)
- ۳- الف) گزینۀ «۲»؛ فعل «لَا يَحْزُنُّ» به این علت که حرف آخرش مجزوم (ه) شده، فعل نهی است و در ترجمۀ فعل نهی غایب از کلمۀ «نباید» استفاده می‌کنیم، ولی در گزینۀ (۱) به صورت مضارع منفی ترجمه شده است.
- ب) گزینۀ «۱»؛ کلمۀ «الَّذِينَ» به معنای کسانی که در گزینۀ (۲) نادرست ترجمه شده است و فعل «يُقَاتِلُونَ» مضارع است، در حالی که در همین گزینۀ به صورت ماضی نقلی ترجمه شده است و این‌که «بِنِيَانٍ مَرصُوصٍ» ترکیب وصفی و نکره است که در گزینۀ (۲) به صورت معرفه معنا شده است.
- ۴- الف) «... هیچ دانشی نداریم، جز آن چه به ما آموختی ...»
- عَلَّمْتُ: فعل ماضی از باب «تفعیل» است.
- ب) «همانا ما آن را قرآنی عربی قرار دادیم، شاید شما بیندیشید.»
- لَعَلَّ + تَعْقِلُونَ: معادل «مضارع التزامی» است.
- ج) «... پروردگارا و آن چه را به آن هیچ نیرویی نداریم به ما تحمیل نکن ...»
- لَا تُحْمَلْ: فعل نهی از باب «تفعیل» است.
- د) دو ویژگی در مؤمن جمع نمی‌شود: خساست و دروغ.
- لَا تُجْتَبِعْ: فعل مضارع منفی از باب «افتعال» است.
- ه) هیچ اجباری در دین نیست.
- و) کاش فصل بهار در کشور ما طولانی باشد! زیرا این‌جا بهار کوتاه است.
- ۵- الف) «قطعاً خدا پاداش نیکوکاران را تباہ نمی‌کند.»
- «الْمُحْسِنِينَ» در ابتدایش حرف «مُه» و حرکت حرف ماقبل آخرش (ی) است.
- ← اسم فاعل
- ب) ای بسیار روزی‌دهنده هر روزی داده‌شده‌ای و ای فرمانروای روز قیامت.
- «رَزَّاقٍ» بر وزن «فَعَالٍ» است ← اسم مبالغه
- «مَزْزُوقٍ» بر وزن «مَفْعُولٍ» است ← اسم مفعول
- «مَالِكٍ» بر وزن «فَاعِلٍ» است ← اسم فاعل
- ۶- الف) فخر فروشی به اصل و نسب (دودمان) پسندیده است. (X)
- ب) خواهان دانش میان افراد نادان به مرده شبیه است. (X)
- ۷- زمین در آن کانال با بیش از پنج تُن دینامیت منفجر شد.
- أُطْنَانٍ ← مفرد (تُن)
- ۸- الف) مهندسان از دینامیت برای کندن تونل‌ها و شکافتن کانال‌ها و ایجاد کردن راه‌ها استفاده می‌کنند.
- ب) از به خواب رفتن خَزَد و زشتی لغزش به خدا پناه می‌بریم و از او یاری می‌جوییم.
- ۹- الف) هر کس گناه کند، در حالی که می‌خندد، وارد آتش می‌شود در حالی که گریه می‌کند. اَذَنْبٌ: فعل ماضی از باب «إفعال» است. / يَضْحَكُ - يَبْكِي: فعل مضارع است.
- ب) آلفرد تلاشگرانه، بهینه‌سازی آن ماده را انجام داد.
- ج) «همانا ما پاداش کسی را که نیکوکاری کرده است، تباہ نمی‌کنیم.»
- لَا تُضَيِّعْ: فعل مضارع منفی است. / أَحْسَنُ: فعل ماضی از باب «إفعال» است.
- ۱۰- الف) اَلْمُطْمَئِنَّةُ: گزینۀ «۱»
- چون «ال» دارد اسم است. / «ة» دارد، پس مفرد مؤنث است. / «ال» دارد معرفه است. / چون ویژگی «النَّفْس» را بیان می‌کند، صفت آن محسوب می‌شود.

- نکته:** «النَّفْس» مؤنث معنوی است (یعنی ظاهر مؤنث ندارد، اما در معنا مؤنث است)، به همین منظور «اَلْمُطْمَئِنَّةُ» که صفت آن است مؤنث می‌باشد.
- ب) اِرْجَعِي: گزینۀ «۲»
- از ظاهر فعل مشخص است که اول آن «الف» اضافه شده است و آخر آن «مجزوم» است، بنابراین «فعل امر» است. / با توجه به شناسۀ «ی»، دوم شخص مفرد مؤنث می‌باشد. / فعل «اِرْجَعِي» شناسۀ «ی» دارد که فاعلش محسوب می‌شود.
- ج) راضِيَةً: گزینۀ «۲»
- چون تنوین دارد، اسم و نکره است. / «ة» دارد، پس مفرد مؤنث است. / به دلیل این‌که حالت «النَّفْس» را بیان می‌کند و هم تنوین «ة» دارد و هم این‌که مانند «النَّفْس» مفرد مؤنث است «حال» می‌باشد.
- ۱۱- الف) حشرهای که محصول‌های کشاورزی را می‌خورد و می‌تواند یک متر ببرد.
- (۳) ← اَلْبَجَرَادَةُ: ملخ
- ب) خاکی که با آب مخلوط است و گاهی به آن نامیده می‌شود، اگرچه رطوبت از آن برود.
- (۱) ← اَلطَّيْنُ: گِل
- ۱۲- (۱) مفعول مطلق: تَوَمَّأً (زیرا مصدری نکره و منصوب از فعل جمله است).
نوع آن: نوعی (زیرا بعد از مفعول مطلق، صفت آمده است).
- ۲) مضاف‌الیه: کم (زیرا ضمیر کم به یک اسم (عَمَلٌ) متصل شده است). / شیء (زیرا قبل از آن اسمی بدون (ال و تنوین) قرار گرفته است).
- ۳) حال: مَتَوَكِّلِينَ (زیرا اسمی نکره منصوب و مشتق (اسم فاعل) می‌باشد و حالت را بیان می‌کند).
- ۴) مستثنی: العِلْمُ (زیرا اسمی است که بعد از اِلَّا آمده است).
- ۵) اسم حرف مشبّهة بالفعل: اَلْعَهْدُ (زیرا بعد از اِنَّ قرار گرفته است).
- ۱۳- الف) اَلْفُسَيْلَةُ = اَلغَرَسُ (نهال) (ب) راح (رفت) ≠ جاء (آمد)
- ۱۴- جوان کم‌سال کودک گرمی پیرمرد
- «اَلْمُعَزَّرُ» صفت است و بقیۀ کلمات، اشاره به دوره‌های مختلف سنی انسان دارد.
- ۱۵- الف) ای دوستم؛ هرگز سخنی جز حق نگو.
لَا تُقُلْ: فعل نهی است.
- ب) «همانا انسان در زیان است، جز کسانی که ایمان آورده‌اند و کار شایسته انجام دادند.»
آمَنُوا: فعل ماضی است. / عَمِلُوا: فعل ماضی است.
- ۱۶- فرستاده خدا او را میان ماندن همراه او با عزّت یا برگشت به سوی قومش اختیار داد.
- ۱۷- (۱) او را آزاد قرار داد و از بندگی خارجش کرد: اَعْتَقَ: آزاد کرد
- ۲) کسی که در تمام کردن کارش تلاش می‌کند و احساس خستگی نمی‌کند: دَوَّبَ: با پشتکار
- ۳) تکه‌ای پارچه که روی لباس‌ها می‌پوشند، مانند عبا: رداء (روپوش بلند)
- ۴) وزنی معادل هزار کیلوگرم: طُنُّ (تُن)
- ۱۸- الف) درختانی را باید بکاریم، تا دیگران از میوه‌هایش بخورند.
لِ+ نَعْرُسُ ← لِنَعْرُسُ: فعل امر اول شخص جمع است.
لِکي + يَأْكُلُ ← لِکي يَأْكُلُ: تا بخورد.
- ب) هنگامی که علی عليه السلام در مسجد وارد شد، پیامبر صلی الله علیه و آله او را نزد خودش نشاناد.
أَجْلَسَ: فعل ماضی از باب «إفعال» است.
- ج) هر ظرفی با آن چه در آن قرار داده شده است، تنگ می‌شود، جز ظرف دانش؛ زیرا با آن فراخ می‌شود.
يَنْسَخُ: فعل مضارع از باب «إفتعال» است.

۲۷- (۱) اسم التفضیل: أَفْوَى (بر وزن «أَفْعَل»)

(۲) اسم الفاعل: العامل (بر وزن «فاعل»)

(۳) اسم المفعول: الموجودات (بر وزن «مفعول»)

(۴) اسم المكان: المصنَع (بر وزن «مفعول»)

۲۸- پاسخ‌دهنده - دوازده - فیزیک - گل - استخوان - ده

الف) فیزیک دانشی است که دربارهٔ ویژگی‌های مواد و پدیده‌های طبیعی و نیرو جست‌وجو می‌کند. الفیزیا

ب) چهل تقسیم بر چهار مساوی است با ده. عَشْرَة

ج) پاسخ‌دهنده همان کسی است که دعا را می‌پذیرد و آن از نام‌های نیکوی خداوند است. المجیب

د) گل خاک درهم‌آمیخته با آب است. الطین

﴿آزمون شماره ۹ (نوبت دوم)﴾

۱- الف) از مس آفریده شد. ب) آلفرد کارش را با پشتکار ادامه داد.

ج) سپس سمت پدرش رفت. د) تو به نظام طبیعت دست‌درازی کردی.

۲- کشاورز - بیماری - مراقبت کرد - کشاورز - آگاهی یافت - سلامتی

الف) الأُمْرَاعُ = الفلاح (کشاورز) ب) الأذء (بیماری) ≠ الأَصْحَة (سلامتی)

۳- الف) پوست تندخو تنه شاخه

به غیر از کلمه «الْفَطَّ» بقیهٔ گزینه‌ها به درخت مرتبط هستند.

ب) این رستوران‌ها در شهر بسیار است.

مَطَاعِم ← مَطْعَم (رستوران)

۴- الف) «پروردگارا، مرا و فرزندانم را برپادارندهٔ نماز قرار بده، پروردگارا دعایم را بپذیر.»

إِجْعَلْ: فعل امر است.

تَمَبَّلْ: فعل امر از باب «تَفَعَّل» است.

ب) «همانا ما پاداش کسی که کاری را نیکو انجام داده است، تباہ نمی‌کنیم.»

لا تُضَيِّعْ: فعل مضارع منفی است.

ج) و ارزش هر انسانی به آن چیزی است که آن را به خوبی انجام می‌دهد و مردان به واسطهٔ کارها نام‌هایی (شهرتی) دارند.

کَانَ يُحْسِنُ: معادل ماضی استمراری است.

د) نوبل از این عنوان احساس گناه و ناامیدی کرد و ناراحت باقی ماند.

شَعَرَ: فعل ماضی است.

يَقِي: فعل ماضی است.

ه) فرستادهٔ خدا ﷺ شیما را آزاد کرد و او را با عزت نزد قومش فرستاد.

أَعْتَقَ: فعل ماضی از باب «إِفْعَال» است.

أُرْسِلَ: فعل ماضی از باب «إِفْعَال» است.

و) انوشیروان در راه فقط پیرمردی را دید که نهال گردویی می‌کاشت.

شَاهَدَ: فعل ماضی از باب «مِفَاعَلَة» است.

يَغْرُسُ: فعل مضارع است و چون در عبارت نقش صفت از نوع جملهٔ وصفیه دارد به کمک فعل قبلی به صورت ماضی استمراری ترجمه می‌شود.

این عبارت اسلوب حصر می‌باشد و به همین خاطر به صورت مثبت ترجمه شده است.

ز) انسان از دینامیت استفاده کرده است و کارهای سختش را در کندن تونل‌ها آسان کرده است.

قَدَّ اسْتَفَا: معادل ماضی نقلی است.

سَهَّلَ: فعل ماضی است. به این علت که به فعل قبلی عطف شده باید به صورت ماضی نقلی ترجمه شود.

ح) جغدها به جوجه‌ها بدون شک حمله کردند.

هَبَمَّتْ: فعل ماضی است.

هجوماً: مفعول مطلق تأکیدی است.

ط) ایجاد زباله‌های صنعتی از تهدیدکنندگان طبیعت است.

ی) ای خدای من! دنیا را از صلی فرآگیر در همهٔ جهت‌ها پر کن.

إِمْلَأْ: فعل امر است.

ک) داروی تو در توست و نمی‌بینی.

ما تُبَيِّرُ: فعل مضارع منفی است.

ل) کارشناس از مزرعه به شدت مراقبت کرد.

راقب: فعل ماضی از باب «مِفَاعَلَة» است.

مُراقِبَة: مفعول مطلق نوعی است.

ه- یا غَفَّار الذُّنُوب. (ای بسیار آمرزندهٔ گناهان)

اسم مبالغه

يَوْمَ الْعَدْلِ عَلَى الظَّالِمِ أَشَدُّ مِنْ يَوْمِ الْجَوْرِ عَلَى الْمَظْلُومِ

اسم مفعول اسم اسم
فاعل تفضیل

(روز عدالت برای ستمکار سخت‌تر از روز بی‌انصافی برای ستم‌دیده است.)

۱) اسم الفاعل: الظَّالِم (بر وزن فاعل از ثلاثی مجرد)

۲) اسم المفعول: المَظْلُوم (بر وزن مفعول از ثلاثی مجرد)

۳) اسم التفضیل: أَشَدُّ (بر وزن أَفْعَل (أَقْل))

۴) اسم المبالغه: غَفَّار (بر وزن فَعَال)

۶- الف) گزینهٔ «۱»؛ فعل مضارع «أشاهد» در گزینهٔ (۱) به صورت ماضی ترجمه شده است.

ب) گزینهٔ «۲»؛ کلمهٔ «اولاد» جمع مکسر «ولد» است که در گزینهٔ (۱) به صورت مفرد ترجمه شده و در همین گزینه کلمهٔ «بالغاً» که صفت برای مفعول مطلق عبارت است، ترجمه نشده است.

۷- الف) دو ویژگی در مؤمن جمع نمی‌شود: خسیس بودن و دروغ‌گویی.

لا تَجْتَمِعُ

فاعل جمله «حَصَلْتَان» مثالی مؤنث است، ولی باید یادمان باشد که فعل ماضی و مضارع در ابتدای جمله به صورت مفرد به کار می‌رود، بنابراین ما به فعل مفرد مؤنث نیاز داریم

که «لا تَجْتَمِعُ» درست است.

ب) بازیکنان ایرانی با لبخند از مسابقه بازگشتند.

رَجَعُوا

«رَجَعْتُمْ: برگشتید» با معنای جمله هماهنگ نیست و «رَجَعُ: برگشت» نیز مفرد است و با «اللابعون» هماهنگ نیست. بنابراین «رَجَعُوا» فعل مناسب برای این عبارت محسوب می‌شود.

۸- الف) مغول‌ها توانستند به چین حمله کنند.

ب) بلکه آنان را می‌بینی از گلی آفریده شدند، آیا به‌جز گوشت و استخوان و پی‌اند؟

۹- الف) ﴿يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ﴾

منارا منارا
فیر هروف مشبهه بالفعل

(ای بندگان من که ایمان آورده‌اید، همانا زمین من گسترده است.)

عباد: اسم بعد از حرف ندای «یا» منادا می‌باشد.

إِنَّ از حروف مشبهه بالفعل است، «أرض» اسم آن و «وَاسِعَةٌ» خبرش محسوب می‌شود.

ب) هَذَا السَّمَكُ يَخْرُجُ مِنَ الْغُلَافِ حُرُوجاً عَجِيباً

مبتدا صفت

(این ماهی از پوشش شگفت‌انگیز خارج می‌شود.)

جمله با اسم اشارهٔ «هذا» شروع شده، بنابراین «هذا» مبتدا است.

کلمهٔ «عجیباً» از هر لحاظ شبیه اسم قبل از خودش است، بنابراین صفت آن محسوب می‌شود.

ج) لا شيءَ أَحْسَنَ مِنَ الْعَفْوِ عِنْدَ الْقُدْرَةِ

اسم لای نفی نفس پار و مهرور مضاف‌الیه

(هیچ چیزی نیکوتر از بخشش هنگام قدرت نیست.)

همیشه بعد از «لا»ی نفی جنس اسمی می‌آید که «ال» و تنوین ندارد و همیشه مفتوح (ـ) است.

«مِن» از حروف جر است و با اسم بعد از خودش «العفو» جار و مجرور می‌باشد.

«الْقُدْرَة» مجرور شده و با توجه به کلمهٔ قبلش که اسمی بدون ال و تنوین است، «مضاف‌الیه» می‌باشد.

۱۰- گزینهٔ «۲»؛ در گزینهٔ (۱) جملهٔ قبل از «إلا» مثبت است، بنابراین جمله اسلوب استثناء است. ولی در گزینهٔ (۲) هم جملهٔ قبل «إلا» منفی است و هم مستثنی‌منه محذوف است، بنابراین اسلوب حصر می‌باشد.

۱۱- الف) (۱) با دوستش نباید بجنگد. (لا يُقَاتِلْ: فعل نهی سوم شخص است.)

(۲) با دوستان نخواهید جنگید. (لَنْ تُقَاتِلُوا: فعل مستقبل منفی است.)

۳) با دشمنان بجنگ. (قاتل: فعل امر است.)

(ب) غذا را نزد من فرستاده بود. (كَانَ قَدْ أَرْسَلَ: معادل ماضی بعید است.)

۲) این نامه را نفرست. (لَا تُرْسِلْ: فعل نهی دوم شخص است.)

۳) آن‌ها را به‌جز بشارت‌دهندگان نفرستادیم. = آن‌ها را فقط بشارت‌دهندگان فرستادیم

(لَمْ تُرْسِلْ: معادل ماضی منفی ساده و نقلی است.)

۱۲- ﴿رَبَّنَا وَ لَا تُحْمَلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾

منادا

(پروردگارا، آن‌چه را که هیچ طاقتی بر آن نداریم بر ما تحمیل نکن.)

يَطِيرُ الطَّائِرُ طَيْرَانًا سَرِيعًا. (پرنده به سرعت پرواز می‌کند.)

مفعول مطلق نوعی

إِسْتَعْلَى الْفَلَّاحُونَ فِي الْمَرْزَعَةِ تَشْيِيطِينَ إِلَّا مَنْصُورًا.

مستثنی منه حال مستثنی

(کشاورزان به‌جز منصور در مزرعه با نشاط کار کردند.)

المُستثنى: منصوراً (اسمی که بعد از إلاً بیاید مستثنی است.) / المستثنى منه: الْفَلَّاحُونَ

(منصوراً که مستثنی است از الْفَلَّاحُونَ جدا می‌شود.)

المفعول المطلق: طَيْرَانًا (مصدر منصوب از فعل جمله (يَطِيرُ) است.) / نوعه: نوعی

(مفعول مطلق (طَيْرَانًا) دارای صفت است، بنابراین نوعی است.)

الحال: تَشْيِيطِينَ (مشتق، نکره و منصوب است و حالت ذوالحال خود (الفلاحون) را

توضیح می‌دهد.)

المُنَادَى: رَبِّ (حرف ندا «یا» از ابتدای رَبَّنَا حذف شده است.)

۱۳- پیر - با پشتکار - لبخند - بازگشت - موش - درداور

الف) خنده‌ای آرام، بدون صدا. البَسْمَةُ: لبخند

ب) حیوان کوچکی که زیر زمین زندگی می‌کند، بیماری طاعون را منتقل می‌کند: الْفَأْرَةُ: موش

ج) مرد یا زن بزرگ در سن. الْعَجُوزُ: پیر

د) کسی که در انجام کارش تلاش می‌کند و احساس خستگی نمی‌کند. الدُّؤُوبُ: با پشتکار

۱۴- لَا تَطْعَمُوا الْمَسَاكِينَ مِمَّا لَا تَأْكُلُونَ.

نیازمندان را از آن‌چه نمی‌خورید غذا ندهید.

الف) لَا تَطْعَمُوا: گزینۀ «۱»

موارد نادرست در گزینۀ (۲): مفرد مذکر مخاطب - ثلاثی مجرد - مبنی

ب) الْمَسَاكِينَ: گزینۀ «۲»

موارد نادرست در گزینۀ (۱): اسم فاعل - نکره - مبنی - فاعل و مرفوع

۱۵- ﴿تَجَمُّعُ مَنَ﴾ «تعال در طبیعت از طریق وجود روابط درهم‌آمیخته میان موجودات

زنده و محیط زیست آن‌ها کامل می‌شود، ولی انسان نسبت به طبیعت و دخالتش در

کارهای طبیعت که منجر به اختلال این تعادل می‌شود، ستم کرده است.»

«آلفرد مؤسسه‌ای برای دادن جایزه‌های مشهور ساخت و ثروتش را برای خریدن

جایزه‌های طلایی داد.»

الف) تعادل در طبیعت از چه چیزی کامل می‌شود؟

يَمِّمُ التَّوَارِثُ فِي الطَّبِيعَةِ مِنْ جِلَالِ وَجُودِ رَوَابِطِ مُتَدَاخِلَةٍ بَيْنَ الْكَائِنَاتِ الْحَيَّةِ وَ بَيِّنَاتِهَا.

تعادل در طبیعت از طریق وجود روابط درهم‌آمیخته میان موجودات زنده و محیط زیست

آن‌ها کامل می‌شود.

ب) دخالت انسان در کارهای طبیعت به چه منجر می‌شود؟

يُؤَدِّي إِلَى اخْتِلَالِ التَّوَارِثِ فِي أُمُورِ الطَّبِيعَةِ. به اختلال تعادل در امور طبیعت منجر می‌شود.

ج) آلفرد چرا مؤسسه‌ای ساخت؟ بَنَى الْفَرْدُ مَوْسَسَةً لِمُنْحِ الْجَوَائِزِ الشَّهِيرَةِ.

آلفرد مؤسسه‌ای برای دادن جایزه‌های مشهور ساخت.

د) آلفرد برای خریدن جایزه‌های طلایی چه چیزی داد؟

مَنَحَ ثَرَوَتَهُ. ثروتش را بخشید.

آزمون شماره ۱۰ (نوبت دوم)

۱- الف) آیا به‌جز گوشت و استخوان و پی است؟

ب) رئیس‌های شرکت‌های ساختمانی به خریدن دینامیت روی آورند.

ج) شیما پیامبر را در حال کوچکی در آغوش می‌گرفت.

د) موش‌های کشتزار به سبزیجات حمله کردند.

۲- پناه برد - پنهان می‌کند - بالارفتن - پنهان می‌کند - پایین آمدن - بالا

الف) يَسْتُرُ = يَكْتُمُ (پنهان می‌کند)

ب) صُعُودٌ (بالارفتن) ≠ نُزُولٌ (پایین آمدن)

۳- در بقیۀ گزینۀها به دورۀ سنی اشاره شده است و کلمۀ «الوعاء» متفاوت است.

جوان کم‌سال جوان نوجوان

پیر شیشه

۴- صَبِيٌّ جمع ← صَبِيَّانٌ (کودکان)

در کشور سوئد کودکی متولد شد.

۵- الف) «اگر تندخو و سنگدل بودی، بی‌گمان از اطرافت پراکنده می‌شدند.»

ب) «از رحمت خدا جز قوم کافر ناامید نمی‌شوند.» (از رحمت خدا تنها قوم کافر ناامید می‌شوند.)

لا يَيَّأْسُ: فعل مضارع منفی است. / چون این عبارت اسلوب حصر است، هر دو ترجمۀ

بالا درست است.

ج) «ای انسان چه چیز تو را نسبت به پروردگار کریمت (بزرگوارت) فریب داد؟»

عَرَفَ: فعل ماضی از باب «تفعیل» است.

د) آلفرد، کار بهینه‌سازی دینامیت را با پشتکار ادامه داد.

واصل: فعل ماضی از باب «تفاعل» است.

ه) انسان در فعالیت‌هایش به طبیعت بدون شک ستم کرد.

ظَلَمَ: فعل ماضی است و «ظُلماً» مصدر منصوب از فعل جمله است. (مفعول مطلق تأکیدی)

و) هیچ چیزی زیباتر از بخشش، هنگام توانایی نیست.

ز) ای خدای من! سینه را از شادمانی و دهانم را با لبخندها پُر (لبریز) کن.

إِمْلَأْ: فعل امر است.

ح) علمی را به دست آور و برای آن جانشینی مخواه، زیرا صاحبان علم (دارندگان علم) زنده‌اند.

فُتِيَ: فعل امر است. لا تَطْلُبْ: فعل نهی است.

ط) کشاورز ملاحظه کرد که تعداد جوجه‌های پرندگان به تدریج کم می‌شود.

لا حَظَّ: فعل ماضی از باب «مفاعلة» است. يَنْقُصُ: فعل مضارع است.

ی) همانا خفاش تنها حیوان پستانداری است که قادر به پرواز کردن است.

ک) پدر دخترش را نبوسید و پیامبر ﷺ به او گفت: چرا بین کودکان فرق می‌گذاری؟

فَيَّلَ: فعل ماضی از باب «تفعیل» است.

تَفَرَّقَ: فعل مضارع از باب «تفعیل» است.

ل) اگر کشتن جغدها ادامه یابد، کشاورز مشکلاتی را در محیط زیست به گونه‌ای دردآور

خواهد دید.

إِسْتَمَرَ: فعل ماضی از باب «استفعال» است.

سپشاه: فعل مستقبل از باب «مفاعلة» است.

۶- (۱) اسم الفاعل: الخالقين (از ثلاثی مجرد بر وزن «فاعل»)

(۲) اسم التفضيل: أَحْسَنُ (بر وزن «أفعل»)

(۳) اسم المفعول: المَحْصُولُ (از ثلاثی مجرد بر وزن «مفعول»)

(۴) اسم المبالغة: أَمَارَةٌ (بر وزن «فَعَالَةٌ»)

﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ - يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ

اسم مبالغه اسم تفضيل اسم فاعل

الجرادة حَسْرَةً تَأْكُلُ المَحْصُولَ.

اسم مفعول

۷- الف) گزینۀ «۱»: فعل «لَا تُحِبُّ» مضارع منفی است که در گزینۀ (۲) نادرست ترجمه

شده و فعل «أَنْ يُقَالَ» مضارع التزامی مجهول می‌باشد که در همین گزینۀ به صورت

معلوم ترجمه شده است.

ب) گزینۀ «۲»: کلمۀ «المسجد» معرفه است که در گزینۀ (۱) به صورت نکره معنا شده و فعل

«كَانَ يُفَقِّهُونَ» که ماضی استمراری است در همین گزینۀ به صورت مضارع ترجمه شده است.

۸- الف) «این روز قیامت است و شما نمی‌دانستید.» لا تَعْلَمُونَ

با توجه به فعل «كُنْتُمْ» که دوم‌شخص جمع مذکر است، فعل «لا يعلمون» سوم‌شخص

جمع مذکر و فعل «لا تَعْلَمُونَ» دوم‌شخص جمع مؤنث» حذف می‌شوند.

درس نامه توپ برای شب امتحان

الدَّرْسُ الْأَوَّلُ

مِنَ الْأَشْعَارِ الْمَنْسُوبَةِ إِلَى الْإِمَامِ عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ



«الْحُرُوفُ الْمُشَبَّهَةُ بِالْفِعْلِ» وَ«لَا النَّافِيَةَ لِلْجِنْسِ» وَمَعْنَى أَنْ هَا

الْحُرُوفُ الْمُشَبَّهَةُ بِالْفِعْلِ

به مثال‌های زیر توجه کنید:

مثال: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَئِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾.

بی‌گمان خدا دارای بخشش بر مردم است، ولی بیشتر مردم سپاس‌گزاری نمی‌کنند. (البقرة/۲۴۳)

مثال: ﴿لَيْتَ فَضْلُ الرَّبِّيعِ طَوِيلٌ فِي بَلَدِنَا:

کاش فصل بهار در شهر ما طولانی باشد.

به حروفی مانند: **إِنَّ، أَنْ، كَأَنَّ، لَيْتَ، لَكِنَّ، لَعَلَّ** حروف مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ می‌گوییم.

نکته مهم: این حروف بر سر جمله اسمیه (مبتدا و خبر) می‌آیند و اعراب مبتدا را

تغییر می‌دهند، یعنی مبتدای جمله را اسم خود و منصوب (ـه، ـئ، ...) می‌کند و خبر

جمله را خبر خود قرار داده و مرفوع (ـه، ـئ، ...) می‌نماید.

به مثال زیر و تغییر حرکات کلمات توجه کنید:

مثال: ﴿لَعَلَّ النَّصْرَ قَرِيبٌ﴾: امید است پیروزی نزدیک باشد.

اسم لَعَلَّ فِعْرٌ لَعَلَّ
و منصوب و مرفوع

مثال: ﴿كَأَنَّ الْمُشْتَرِيَ مُتَرَدِّدٌ فِي شِرَاءِ الْبِضَاعَةِ وَلَكِنَّ الْبَائِعَ عَازِمٌ عَلَى بَيْعِهَا.

اسم كَأَنَّ فِعْرٌ كَأَنَّ
و منصوب و مرفوع

اسم لَكِنَّ فِعْرٌ لَكِنَّ
و منصوب و مرفوع

گویا مشتری در خرید کالا دو دل است، ولی فروشنده در فروش آن مصمم است.

نکته: می‌دانیم که اگر اسم یا خبر حروف مشبیهه بالفعل مبنی باشند حرکت آن‌ها

تغییری نخواهد کرد.

مثال: ﴿كَانَهُمْ بَنِيَانٌ مَرُوضٌ﴾: گویی آن‌ها ساختمانی استوارند. (الصفا/۴)

اسم كَانَهُمْ فِعْرٌ كَانَهُمْ
و مرفوع

نکته: اگر خبر حروف مشبیهه بالفعل، جمله (فعل) یا شبه‌جمله (جار و مجرور) باشد،

حرکت آن‌ها تغییر نمی‌کند.

مثال: ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَافُوتَ مَلِكًا﴾ (البقرة/۲۴۷)

اسم إِنَّ فِعْرٌ إِنَّ
و منصوب

«قَدْ بَعَثَ» اگرچه خبر **إِنَّ** می‌باشد، ولی چون جمله (فعل) است، حرکت آن تغییر نکرده است.

مثال: ﴿إِنَّ الْعِرَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ (النساء/۱۳۹)

اسم إِنَّ فِعْرٌ إِنَّ
و منصوب

«لِلَّهِ» اگرچه خبر **إِنَّ** می‌باشد، ولی چون شبه‌جمله (جار و مجرور) است، حرکت آن

تغییر نکرده است.

فَنَ تَرْجِمُهُ

آشنایی با معانی حروف مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ بسیار مهم است، پس به مثال‌ها و نکات زیر توجه کنید.

۱ «إِنَّ»: به معنای «قطعاً، همانا، به درستی که، بی‌گمان» است؛ به عبارت دیگر، جمله پس از خود را تأکید می‌کند.

در متن‌ها و جمله‌هایی که مربوط به دوران جدید است می‌توانیم «**إِنَّ**» را ترجمه نکنیم.

إِنَّ هَذَا السَّمَكُ يَعِيشُ فِي إِفْرِيقَا: این ماهی در آفریقا زندگی می‌کند.

«**إِنَّ**» گاهی معنای «زیرا» هم دارد.

لَا يَخْرُوكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِرَّةَ لِلَّهِ: سخن آن‌ها نباید تو را غمگین کند، زیرا عزت برای خداوند است.

مثال: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾: همانا خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد. (البقرة/۱۹۵)

نکته: «**إِنَّ**» غالباً در اول جمله می‌آید.

نکته: هرگاه **إِنَّ** به ضمیر «نا» متصل شود، به صورت «**إِنَّا**» و «**إِنْتَا**» می‌نویسیم.

مثال: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْثَرَ﴾: به درستی که ما به تو کوثر (خیر فراوان) عطا کردیم. (الکوثر/۱)

نکته: هرگاه **إِنَّ** به ضمیر «ی» متصل شود، می‌توانیم بین این دو «نون وقایه» بیاوریم

و به شکل «**إِنْتِي**» بنویسیم. (إِنَّ + ن + ی = إِنْتِي)

نکته: اگر حرف «ما» به «**إِنَّ**» متصل شود، (إِنَّمَا) معنای تنها و فقط (أسلوب حصر) می‌دهد.

مثال: ﴿إِنَّمَا الْفَخْرُ لِعَاقِلٍ ثَابِتٍ﴾: افتخار تنها به خردی استوار است.

۲ «أَنَّ»: به معنای «که» است.

دوستان خوبم! معمولاً «**أَنَّ**» بین دو جمله می‌آید و آن دو را به هم پیوند می‌دهد.

مثال: أَمْ تَزَعُمُ أَنَّكَ جِزْمٌ صَغِيرٌ: آیا گمان می‌کنی که تو موجود کوچکی هستی؟

۳ «كَأَنَّ»: برای «تشبیه» است و هرگاه «**كَأَنَّ**» را در جمله‌ای دیدید، آن را «گویایی»

«مانند» و «مثل این‌که» ترجمه کنید.

مثال: ﴿كَأَنَّ إِرْضَاءَ جَمِيعِ النَّاسِ غَايَةٌ لَا تُدْرَكُ﴾:

گویایی خشنودساختن همه مردم، هدفی است که به دست آورده نمی‌شود.

۴ «لَكِنَّ»: به معنای «ولی» و «امّا» می‌باشد و برای برطرف کردن ابهام جمله قبل از

خودش یا تکمیل آن به کار می‌رود.

مثال: ﴿فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾:

و اکنون روز رستاخیز است، ولی شما نمی‌دانستید. (الزور/۵۶)

۵ «لَيْتَ»: به شکل «یا لیت» هم می‌آید و به معنای «کاش» و «ای کاش» است.

مثال: ﴿لَيْتَ صَدِيقِي يَنْجِحُ فِي الْإِمْتِحَانِ﴾: ای کاش دوستم در امتحان موفق شود.

نکته: هرگاه «**لَيْتَ**» به ضمیر «ی» متصل شود، بین این دو «نون وقایه» می‌آید و آن

را به شکل «**لَيْتِنِي**» می‌نویسیم. (لَيْتَ + ن + ی = لَيْتِنِي)

مثال: ﴿يَا لَيْتِنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾: ای کاش من خاک بودم. (النبا/۴۰)

۶ «لَعَلَّ»: را به معنای «شاید» و «امید است» ترجمه می‌کنیم.

نکات مهم

حتماً تا حالا متوجه شدید که ترجمه انواع فعل در کتاب شما بسیار مورد تأکید است. بنابراین

الان می‌خواهیم ببینیم که «**لَيْتَ**» و «**لَعَلَّ**» در ترجمه فعل چه تغییری ایجاد می‌کنند.

نکته: «**لَيْتَ**» در جایی استفاده می‌شود که احتمال اتفاق افتادن آن فعل بسیار ضعیف

یا محال است. مثلاً «لیتنی گنتُ تراباً»: ای کاش خاک بودم.»

ولی «**لَعَلَّ**» در جایی می‌آید که احتمال اتفاق افتادن آن وجود دارد.

لَعَلَّ النَّاسَ يَتَفَكَّرُونَ: ای کاش مردم بیندیشند.

مثال: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾:

بی‌گمان ما قرآن را به زبان عربی قرار دادیم، امید است شما خردورزی کنید. (الأنزخرف/۳)

نکته: اگر جمله‌ای دارای «**لَيْتَ**» و «**لَعَلَّ**» باشد و بعد از آن فعل مضارع باید «**لَيْتَ** یا **لَعَلَّ** +

فعل مضارع)، آن فعل مضارع را به صورت مضارع التزامی (ب + بن مضارع + شناسه)

ترجمه می‌کنیم.

(لَيْتَ یا لَعَلَّ + فعل مضارع = مضارع التزامی)

مثال: ﴿ءَاتَيْنَا مَوْسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾:

مضارع

به موسی کتاب و فرقان دادیم شاید هدایت شوید. (البقرة/۵۳)

مضارع التزامی

